

Mégis, kinek a népirtása?

2015 július 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

•
•
•

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A magyar szóhasználatban mészárlásnak szoktuk nevezni azt, ami 1995 július 11-én Srebrenicában történt.

A több mint 8000 bosnyák, köztük kis gyerekek kivégzése a II. Világháború óta a legtöbb áldozatot követelő tömeggyilkosság volt Európában, alig pár száz kilométerre a magyar határtól.

Az etnikai tisztogatás szándéka nyilvánvaló volt, a Hági Nemzetközi Bíróság nem véletlenül minősítette népirtásnak azt, ami történt. A Ratko Mladics vezette Szerb Köztársasági Hadsereg felelősségét kimondták, a közelben tartózkodó holland ENSZ békefenntartók mulasztását is. A kerek évfordulók újra és újra a nemzetközi politika fontos eseményévé válnak, a borzalmak felidézésén túl rávilágítva a nemzetközi szervezetek tehetetlenségére, a nemzeti öntudat gyakran ellentmondásos természetrajzára, a muszlim vallási közösség növekvő szerepére.

A Nagy-Britannia által beterjesztett ENSZ határozat, mely a srebrenicai mészárlást népirtásnak nyilvánította volna, Oroszország vétője miatt elbukott a Biztonsági Tanácsban. Az oroszok szerb kérésre cselekedtek így, érvelésükben kihangsúlyozva, hogy a balkáni háború idején szerbeket és horvátokat is ért hasonló atrocitás. Bármennyire is abszurd ez az indoklás, s bármennyire igaza is van a felháborodott brit nagykövetnek, mondván, hogy ? voltaképp csak a nemzetközi jogászok által megindokolt ítéletet akarta egy politikai deklaráció szintjére emelni, nincs további lehetőség, a jobb sorsra érdemes Egyesült Nemzetek Szervezete az orosz vétő által újfent tehetetlenné vált.

Az brit kezdeményezés elvszerőségének elismerésén túl persze kérdés, hogy taktikailag feltétlenül bölcs gondolat volt-e éppen most a szerb felelősség magas szintű politikai deklarációja. A Balkán stabilitása évszázados témája egész Európának, Magyarországnak pedig elemi érdeke. Az uniós csatlakozás vonzó perspektívát jelenthet a térség országainak, de ez a folyamat a jelenlegi európai közhangulatban aligha fog szárnyakat kapni. Kevés olyan politikai erő van a térségben, amelyik mérsékelni tudja az etnikai konfliktusokat, stabil kormányzást tud biztosítani, és még a gazdasági növekedést serkentő gazdaságpolitikát is tud folytatni. Szerbiának most történetesen ilyen vezetése van, Vuicsics miniszterelnök a maga szélsőségbe hajló nacionalista múltjával ügyesen tud konszolidálni, ami az egész térség stabilitásának záloga lehet. Ezt méltányolta, s a folytatásra bátorította Vuicsicsot múlt heti látogatása alkalmával a német kancellár, s egy nappal el?tte az Európai Bizottság elnöke is.

A szerb miniszterelnök elment Srebrenicába, ahol távozóban kövekkel, vizes palackokkal dobálták meg. Ezáltal még egy kicsit hűssé is vált hazai választói el?tt, aki kiáll a szerb nép becsületéért. Útja el?tt egy meghatóan szép nyílt levélben ítélte el a 20 éve történeteket, hazatérve pedig elegánsan csak annyit mondott: tudja, hogy nem az áldozatok hozzátartozói dobálták meg. Nem csoda, hogy Vuicsics népszerűsége nő, az ország nemzetközi elfogadottsága, t?kevonzó képessége javul, a költségvetési hiány idén minden jel szerint 2 % alatt lesz.

A megemlékezésen felszólaló Clinton, egykori amerikai elnök is megköszönte Vucsecs jelenlétét, ami fontos gesztus azok után, hogy a boszniai háborút valóban csak amerikai közreműködéssel lehetett lezárni 1995 novemberében Daytonban. Ez annak idején az európai politika erőtlenységét is jelezte, amiből remélhetőleg azóta mindenki levonta a megfelelő tanulságokat.

Hogy a srebrenicai mészárlást végül is ki hajlandó népirtásnak nevezni, és ki nem, egy sajátos politikai szómágia része, ami történelem ismeretében egy szégyenletes játék a szavakkal – a nemzetközi politikában korántsem egyedi jelenség. A megemlékezésen szintén résztvevő Ahmet Davutoglu török miniszterelnök genocídiumnak nevezte a 20 évvel ezelőtti történeteket, de ne felejtjük el, hogy néhány hónapja, az örmények ellen elkövetett tömegmészárlás 100. évfordulóján pedig éppen hogy óvott a genocídium szó használatától. Igaz, egy meghatóan szép levelet is írt.

Mindenki hazabeszél tehát, a vallási közösségeket érintő ügyekben pedig különösen. Mégis, a szombati megemlékezés oldotta valamelyest a Boszniában még mindig tetten érhető bizalmatlanságot, ami az állam működésképtelenségének is az egyik oka. A muzulmán közösség sebeinek begyógyítása, az uniós tagság nekik is esélyeket tartogató perspektívájának fenntartása pedig elemi érdekünk akkor, amikor az ISIS fenyegetése a Balkánon is megjelent. Tudja ezt Vucsecs, tudja ezt Davutoglu, Merkel, Clinton – mi se felejtjük el! Bosznia közel van.

Próbáld Gergely

helyettes államtitkár, EMMI

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló